

P. 2820



Ara: 20 lei, Bucarestben 25 lei, 8 dinár, 2.50 lira
3 ckor. Párisban 2 fr. 50 cent, Berlinben 50 Pf.

XI. évf. 10. sz.
Timișoara, 1933 március hó 14



Intelligens urinó

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaiól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portókötség és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70. —
5. Színész nő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200. —
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállí-
tásban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80. —
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállí-
tásban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80. —
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80. —
9. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50. —
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245. —
11. **Hét szüzlány története**
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
ára 150 lei, Dinár: 50. —
12. **Nőuralom**
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
ára 150 lei, Dinár: 50. —
13. „Káviár” 1932 év I. fele, 520 olda-
lon, kemény diszkötésben ára:
Dinár 80. —
14. **Képek** csak férfiak részére, 15
drb. mappában, ára Dinár: 310. —
15. **Hindu erotika** bibliofil
kiadás, nagy alak. Koro Otei hindu
festőművész eredeti tollrajzaival,
ára Dinár 120. —

BOSZÁK ALBERT
műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörűlését. — Solingeni acél-
árak raktaron. (30)

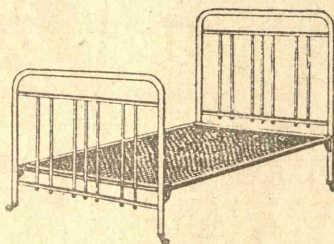
Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerész
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

KOVÁCS SZAVA

TIMIŞOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai
székekben való kiszolgálás. Olcsó,
polgari árak, figyelmes, pontos ki-
szolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!



Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

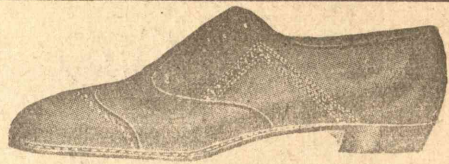
valamint gyermek és keleti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban. 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timisoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
RÁCZ ANDRÁSNAI

Timisoara, I. Hunyadi ucca 10



Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timisoara IV. Kosuth utca 21. szám

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.



Előfizetési árak negyedévre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Csehslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:
Dr. BENEDEK MARGIT

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Szerkesztő:
B Á N - D O R

Szexszuális vonatkozások a házasságban

— Irta: Frederick Harris —

Manapság kevés probléma bir mélyebb érdeklődéssel a férfi és nő számára, mint a szexszuális vonatkozások a házasságban. A helytelen szexszuális kölcsönösség gyakran súlyos idegzavarokhoz, szétrombolt házasságokhoz, sőt siralmas szellemi lealacsonyításokhoz vezet. De korántsem ez a legjelentősebb fázisa ennek a problémának. Az igazi tragédia abban áll, hogy nagyon sokan ezáltal céltalanul megzavarodnak, úgyhogy a szexszuális vonatkozások a házasságban, ahelyett, hogy a tapasztalatokban való meggazdagodást jelentenék, általános csalódásként hatnak és ennek következtében egy házasság szétválasztó elemeivé válnak.

A szexszuális ügyeket gyakran nem észszerűen kezelik, még a legcivilizáltabb országokban sem. Ennek eredménye pedig az, hogy az előítéletek sötét felhői alatt gyöngye félhomályban élünk. A szexszuális vonatkozások

a házasságban a férfi és nő között felderítetlenek maradnak, mert tapasztalatainkat nem analizáljuk. Amit a természetől kaptunk, az egy hatalmas és parancsoló szervi ösztön. Azt azonban elmulasztottuk, fiatalságunk szexszuális nevelésében őket felvilágosítani arról, miként lehet ezt a nyugtalanító ösztönt eredményesen összhangzásba hozni a többi házassági tapasztalatokkal.

Hogyan érhetjük el tehát ezt a tökéletességet? Azt hiszem, hogy a kivezető utat korántsem a szexszuálítás ugynevezett határozatlan megszellemesítésében találjuk meg. Nem volna alkalmasabb számunkra, hogy ha a szexszuális vonatkozásokat azáltal vonnánk valódi nemiségünk körébe, hogy igazi, kölcsönösen osztott érdeknek tekintenők? Azaz, ahelyett, hogy személyes szexszuális kielégülést keresnénk, mindegyik partner azon fáradozzék, hogy a másikat úgy megismerje, hogy a teljes

kölcsönösség megalapítható legyen. Egy ilyen kölcsönösség lényege pedig abban áll, hogy az egész tapasztalat, az első becézgetéstől a szexszuális érintkezés legmagasabb pontjáig, mindkét fél számára ugyanazt jelentse és mindketlőjüknek egyforma kielégülést nyújtson. És ha tökéletességet elérni nem is áll az ember hatalmában, de legalább megközelíteni igyekezzünk azt. Feltételezzük, hogy mindkét fél megérti szexszuális tevékenységeinek fontosságát, hogy a szexszuális izgalom tetőfokán, amennyire csak lehet, közel jönnek egymáshoz és hogy mindegyik eléri az alkalmas és szükséges szexszuális tetőpontot, mely szükséges a szellemi és testi jóérzéshez.

Mindig visszatér az a tragikus esemény, hogy az egyik partner a másik rovására elégíti ki vágyait. Az ilyen tapasztalat okozza azonban a physikai aktusnak ama utálatát, mely olyan sok aszszonynak megrontja az éle-

tét. A házasság első napjaiban a mély szerelem erejétől felmagasztosulva, az ilyen asszonyok később kétségbeejtő zavart, kimondott utálatot, szenvedést éreznek, mely az odaadásra kényszeríti őket, anélkül, hogy maguk is részt vennének benne. Érdekes, hogy egy felvilágosodott korban mindezt le kell írni: de nagyon sok komoly és intelligens férj van, aki nem tudja, hogy vajjon a felesége a szexuális érintkezésnél eljut-e az idegrendszer fokozatos megnyugvásáig, az úgynevezett orgazmusig. Őszintén meg kell mondanunk, hogy ezek a férfiak kevés intelligens érzékkel bírnak partnernőjük szexuális életével szemben. Kölcsönös kielégülésről ilyen körülmények mellett nem beszélhetünk.

*

Ideális szexuál-partnerek azok, akik ennek a problémának karakterét felismerték. Miután egymással szemben oly nyitak, amennyire csak lehetséges, ebben a tekintetben is azok. Tanulmányozták azokat a körülményeket, melyek minden egyes testre vonatkoznak és ezeknek pszichológiai kihatását a férfire és a nőre. Megértik, hogy kölcsönös hajlandóságuk a szexuális kielégülésre meghatározott időben és éveken át kell, hogy teljesüljön. Semmi félelmet egymással szemben nem éreznek. Minden magasabb izgalomban benne van a feloldás és a teljes szabadság érzése. És élvezik is ezt a merész szabadságot, mert mindegyik tudja a másiktól, hogy nem gondol önzően csak a saját élvezetére. A szerelemnek sokféle fázisa van, de mindegyik abban a kívánságban összefonódik, hogy a szerelmi objektummal egyesüljön. A szexuális vonatkozásnak meg kell lennie a saját szerepének, hogy ezt az egyéltől való gazdagítsa és tökéletesítse. Alkalmasságban képes minden más vonatkozáson felül az egyéltől való legintimebb és leggyöngédebb érzését kifejezni. Miként a szem csillogása, a kéz megérintése vagy egy csókkal való

bájos hódolat — általában érzéki dolgok — nemcsak szimbólumok, hanem a vonzalom kifejezésének egyes részei, úgy a szexuális érintkezés, mely a legintimebb minden érzéki tapasztalatok között, legteljesebb kifejezője lehet a kölcsönös szerelemnek. Az a szexuális kielégítés, mely csupán az egyik partner kielégítését szolgálja, kegyetlen és könyörületlen szokott lenni. De ha mint két szerelmi partner célja nyilvánul meg, hogy egymást boldogítsák, akkor a gyöngédség szolgáivá válik. És ez egy ideális tapasztalat.

A főnehézség az ilyenfajta vonatkozásokat megvalósítani, abban a csodálatos ellenszenvben nyilvánul meg, hogy társadalmilag nem adunk felvilágosítást ezekben a dolgokban. Oka pedig a szexuális dolgokban való szigorú hallgatásunk. Azt mondjuk, hogy a természet maga megmutatja az utat. De a nemi érintkezésnek ez

a módja nem mindig „természetes.” Az alacsonyrendű állatok és a műveletlen népfajok nemi élete többé-kevésbé véletlen, nagyon önző és valószínűen erőszakos. Az ilyen érintkezés kizárólag nemzési célokat szolgál, de nem gazdagítja a szexuális partner tapasztalatait.

Sokat hangoztatják az egyenlőség egyhanguságát. De ha a szerelmi partnerek között teljes szexuális kölcsönösség áll fenn, akkor a házasság biztosítékul szolgál az egyhangúság ellen. Mert a szexuális lényege egy állandóan változó apály és dagály. És az én meggyőződésem, hogy a tökéletes szexuális vonatkozás az egyes feleket annyira kielégíti, hogy a szexuális probléma a házasságban teljesen meg van oldva és a szexuális vonatkozások ilyen körülmények között az aggkor határáig is fennállhatnak.

Rozália asszony gyerekeit akar

(Régi krónikákból)

Ezer után iránk hatszázat, meg hetvenháromat, esztendőket, hogy a hatvani parochus, Nagy Dezső uram, az méltóságos egri káptalan elé adja hatvani polgár Angyal Károly esetjét, kit is hitvesi eskü megszegésével vádola.

Beidézi azért az méltóságos káptalan az menyecske, hogy tenne vallomást a káptalan színe előtt.

Megjelene Rozália asszony az káptalan előtt s hallja a vádat, amely imígyen szóla:

Hatvani polgár: Angyal Károly hitvese, ki hajadoni nevén Vitéz Rozáliának neveztetik, esküt szegte, azt melyet hitvesi hűségére tett, mivel urat és hitvesét, Angyal Károlyt megcsalá az hitetlen pogánnyal, névszerint Jusuf bejjel, az hatvani basa ur fiával.

Mivel pedig tanuk volnának, kik is hit alatt erősíték Rozália asszony bűnösségét, mondá az káptalani főbíró:

„Mondd csak lányom, nem-e az ördög incselkedék te-véled, hogy hitlennel szövetkezel?”

Rozália asszony pedig lesüté vala szépséges szemeit s megvallá, mondván:

„Az én uram, Angyal Károly, hogy hitvesének fogada, már két

esztendők óta várakozék hijába az magzatra, az kit én, mint hitvese, szülnék neki. Az én szegény uram pedig megteve mindent, csak hogy gyermek legyen. Mindent megteve még tulon-tul is, hogy utóbb már egész bele soványoda, én pedig csak nem hizék.”

„Hogy látám az ő, az én uram hiábavaló igyekezetét, megszánám őt s mivel az kegyelmes basa fia, Jusuf bej épp azidőben sokat udvarola ablakaim alatt, egy este behagyám jönni az bej urat ágyas házamba, azt kiről tudám, hogy százhusz feleségei mindegyikének szerze már gyermeket, így hát erős vala az én iránta való bizodalmam.”

Mondá erre az főbíró kérdvén:

„Te tehát leányom, azt állítod, hogy csak csupán az urad iránt való szánalomból tevéd ezt s nem hitvesi esküd megszegésére?”

— Te mondád uram — felelé Rozália.

— És lön gyermeked?

— Ügön szép és hejjös, az ki már egy esztendő mola.

Az káptalanbeliek öszvedugák fejeiket, tanácskozának, majd a fő mondá:

— Az méltóságos káptalan hiti,

hogy te, leányom, valóban nem szegéd meg hitvesi hűségedet. Csupán azt mondd még meg, mi legyen oka, hogy te, gyermek iránti szorultságodban nem az parochushoz, avagy az segedelmére mellé adott erős és ifju káplánhoz folyamodál inkább, semhogy hitellen pogányhoz?

Mondá pedig erre a szépséges

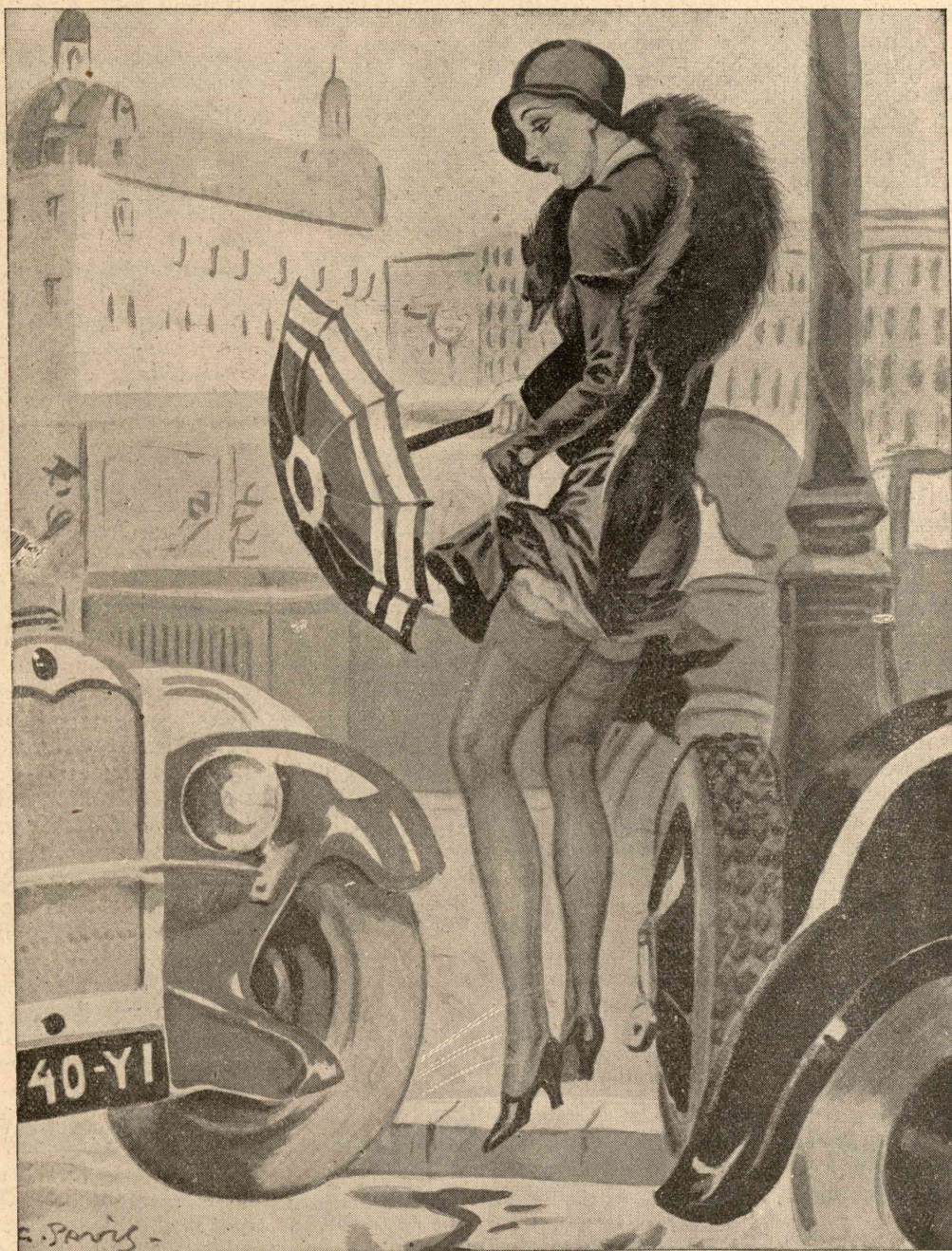
menyecske:

— Megpróbálám én, óh uram, az mi parochusunkkal is, az káplánval is, de nem menék semmire, mivel nekik sok asszonyik vagynak, kikerül gondoskodniok kelle s nem szereznéek nekem s uramnak örömet. Az Bej ura pedig ugy gondolék, hogy jobb lé

szen az töröktől elvenni egy magot, azzal is kevesebb lesz az magyar ellenségi, mivelhogy ebből vagynak amugyis felesen.

Mire az káptalan fejbólogatva mondá:

— Bene!



Márciusi szél

— Rajz —

Szexuális tanácsadó

Rovatvezető: Bán-dor

Vulcanus. A papirnak egyik oldalára írni, nyomdatechnikai okokból szabad. Egyelőre, sajnos, nincs időnk lemásolni, de alkalomadtán sor kerül rá. További munkáinak szívesen adunk helyet a lapban. Közlje velünk címét, mert e rovatunk keretében nem tudunk önnek bővebben válaszolni.

Elvirágzás. „Harmadszor megyek férjhez — írja ön. Az élet örömei azonban már nem izlenek úgy, mint annak előtte. Harmincöt éves vagyok és kétségbeesett az a gondolat, hogy immár hamarosan elvirágoznak az én napjaim. Ugy tudtam, hogy asszonyoknál csak az ötvenedik év után következik be az impotencia, vagy talán tévesek az ismereteim? Boldog volnék, ha meg tudnának nyugtatni. **Válasz:** Az elvirágzás asszonyoknál 40–50 év között következik be és szoros összefüggésben áll a fajjal, éghajlattal és a nemi élet intenzitásával. A negyvenedik év előtt csak a legritkább esetekben és így önénél valószínűleg csak átmeneti állapotról van szó.

Aggodó anya. Előző számaink valamelyikében már válaszoltunk egy hasonló kérdésre, bizonyára elkerülte a figyelmét. Emlőgyulladás olyankor szokott bekövetkezni, ha a bimbó valami módon sérül, s ezen keresztül fertőzés történik. Rendszeresen magas lázzal, hidegrázással kezdődik. A nagy fájdalom a szoptatást majdnem lehetetlenné teszi. Ajánlatos ágybanfekvés, az emlő felkötése egy kendővel az ellenkező oldali vállra, hogy nyugalomban legyen, állottvízes borogatás addig, míg az orvos rendelkezik. A szoptatás folytatását, vagy eltöltését szintén az orvos rendeli el. Fájdalom talán akkor kevesebb, ha az emlő időnként kiürül, s így a feszülés, tej pangás nem súlyosbítja az amúgyis fájdalmas állapotot. Rendszeresen csak 1–2 emlőmi-

rigy beteg egyszerre és nem ritkán fel kell vágni, hogy a geny kiürülhessen. Egyébként, ha a tejjel geny jut a csecsemő szájába, ez nem fog ártalmára lenni, mert a geny a bélen keresztül nem fertőz. Elkerülhető a baj, ha az emlőbimbót már a terhesség alatt előkészítjük (sósborsszesszel való dörzsölés) s a szoptatást rendszeresen végeztetjük, tehát 3–4 óránként, csak az egyik emlőből és 10 percenél nem tovább. Így a bimbó beszárad, kipihen magát a szoptatások közt s ha sérült is, van ideje a gyógyuláshoz. Fájdalom esetén, berepedéskor leghelyesebb sósborsszeszes borogatást tenni rá.

Ilonka. Gazdag vagyok, egészséges vagyok, megvan mindenem, amit szemem-szájam kíván. Szüleim már két év óta férjhez akarnak adni, kísérleteik azonban mindig hajótörést szenvednek az én szeszélyeimben. Nem tudnak egyáltalában érdekelni a férfiak, csak pillanatnyilag, de semmiesetre sem annyira, hogy egy életre odaadjam magam valamelyiknek. És most ötletszerűen szerelmes vagyok egy színészbe. Amit eddig még nem észleltem, testemmel - véremmel vágyódom utána. Tudom, hogy nem lehetek a felesége, de nem riadnék vissza attól sem, hogy alkalmilag neki adjam magam. Nagy bünt követnék el?

Válasz: Ez a gazdag és gondtalan leánykák sorsa. Ideje előtt kiveszik a részüket minden jóból, csömört kapnak, azután ilyen boldogságra adják a buksi fejüket. Járjon csak szorgalmasan színházba, gyönyörködjek szíve válsztottjában — aztán el fog mulni.

H. J. Cluj. Az ergotin anyarozsból készített kivonat. Hatása a méh összehúzódásában áll. Méhvérvérzések ellen szokta az orvos rendelni, szülés alatt azonban csak a méhlepény eltávolítása után. Az

ergotin a nem vérző, terhes méhben összehúzódásokat nem vált ki, tehát fájások megindítására nem alkalmas.

Gonococcus: a kankót előidéző, igen apró, fertőző csira. Nagysága a miliméter ezredrésze, azaz 1000 darab egymás mellé téve, akkora lenne, mint egy mákszem. Mindig párosan helyezkedik el, alakjuk legjobban két lapos, oldalukkal egymásnak néző zsemlehez hasonlít. A kankós beteg genyében Neisser látta meg először, ezért az orvos Neisser-féle diplococcusnak is nevezi. Ha a férfi vagy nő húgycsővébe, a nő hüvelyébe vagy a szembe kerül, ott kankót idéz elő. Fertőtlenítő oldatok, szappanos mosás, a ruhák főzése, beszáradás hamar elpusztítja.

Lényeg. Harisnyakötőt mindig az övre, vállra, vagy az alsónadrágra függesszük, sohase a térd alatt, vagy felett köröskörül, mert a vérkeringést akadályozzuk vele és könnyen támad az alszárakon értágulás.

Méhenkívüli terhesség. A megtermékenyített pete bizonyos esetekben nem kerül bele a méh belsejébe, hanem ritkábban a petefészken, gyakrabban a petevezetőben tapad meg és ott indul fejlődésnek. Ez a hely a pete növekedésére alkalmatlan s azért igen gyakran megakad fejlődésében. Ilyenkor a petevezetőben érrepedés következtében vérzés indul meg, sokszor megreped a petevezető s a pete a hasüregbe kerül. Burokrepedés után belekerülhet a magzat a hasüregbe a petevezető nyitott végén keresztül. Igen kivételesen teljesen kifejlődik és érettséget ér el a méhenkívüli magzat. Erre azonban számítani sohasem szabad. Az a pete, amely nem a méhben fejlődik, állandó veszedelemmel fenyegeti az anyát a belső elvérzés lehetősége miatt. Ha nem vérzik el a nő, a hasban levő 1–2 vér lassan felszívódik szervül vagy elgenyed. A méhenkívüli terhességnek egyik legjellemzőbb tünete az igen heves alhasi görcs. rendszeren ezzel keresi fel a beteg az orvost, aki az egyéb tünetek tekintetbevételével (daganatszerű növekedés a méh oldalán) megállapítja a méhenkívüli terhességet.

FODOR Rádió-Electric Timișoara II. Str. Dacilor 32.
Olcsó szezonvégi rádió eladások
Accu-töltés Lei 20 (14)

A bibliából

A balkezem diszkrétan fogta
Oly karcsu derekát,
A jobb kezem kószálva addig,
Ki tudja merre járt?

Ő úgy pirult, édes zavarban
Vágyunk lett mind nagyobb
És sohse tudta meg a balkéz
Hogy mit csinált a jobb!

Gáláns gondolatok

A kacér asszonynak csak olyan
udvarló kell, akiért irigylik.

„Ideál” az a nő, akibe a leg-
szebb érzéseinket beleálmodjuk.

A hűtlenség néha csak a szív
tévedése.

A férfinek lélekjelenléte van, a
nőnek szívjelenléte.

A nő csak annak a boldogság-
nak örül, amelyet irigyelnek tőle.

A hizelgőnek épen annyi fantá-
ziára van szüksége, mint a rágal-
mazónak.

Aki a babérain alszik, azt az
irigység felébreszti.



Ékszervásár

Megoldás

A helyzet kellemetlen volt, de világos.

A két bűnös ostobán, tanácstalanul nézett a szerencsétlen harmadikra, a szegény férjre, aki a megdöbbenés e szörnyű pillanatában inkább mulatságos volt, mint félelmetes. Valóban, a derék férfiú mindent hihetőbbnek vélt, mint azt, hogy a legjobb barátja és a legjobb felesége megcsalja. Amikor a szobába lépett és forró ölekezésben együtt látta őket a pamlagon, megdörzsölte a szemét. Egyszerűen nem értette a dolgot. Mindeneddig azt hitte, hogy ez csak a szinpadon, a francia boházatokban lehetséges. Hogy ez a polgári életben is megtörténhetik és ami a legsúlyosabb: éppen vele, az fájdalmasan új, gyötrelmesen meglepő volt neki. És most nem tudta, hogy mit mondjon, mit csináljon, csak a száját tátogatta, mintha szavak után kapkodna.

Hát ez nagyon mulatságos látvány volt és az asszony, magában, egy kicsit el is mosolyodott rajta. A kitűnő feleség egyszerűen megérezte, hogy ez az együgyűen becsületes és jószívű ember megölni, vagy — ami ennél is súlyosabb — fölpofozni nem fogja. Minthogy csak ettől a két dologtól félt, egyébbel pedig nem törődött, nyugodtan rendbehozta szétzilált ruháját és csaknem kihívón nézett a jövő elé. E pillanatban már egészen higgadt és józan volt; már azt is le merte, le tudta volna tagadni, hogy az imént hevesen ölelkezett egy idegen urral. Az idegen urat most majdnem úgy utálta, mint az urát: mindkettőben azt utálta, hogy ilyen kellemetlen, kevésbé előkelő helyzetbe hozták őt.

Még az uránál is mulatságosabb volt a „legjobb barát”. Ez az ember egyszerűen vigasztalhatatlan volt. Csaknem a kezét tördelte fájdalmában. Ha egy kicsit biztatná, talán sirna is. Igaz is... hisz ő mindent akart, csak azt nem, hogy ez a jóra való ember valamikor megtudja a dolgot, sőt rajtakapja őket. Hányszor figyelmeztette az asszonyt, hányszor bontakozott ki ijedten, röstelkedve az ölelő karok közül. Az asszony csak nevette, ő nem félt senkitől. Most is ő volt a hibás. Ha az asszonymnak esze van, ők még

most is boldogok... mind a hárman. De most vége mindennek. Vége a barátságnak, vége a szerelemnek, a kényelmes és kedves életnek, amelyet immár egy év óta él. És most itt áll ez az ember, a férj, szomorúan és bambán, de ő nem birt ránézni. Egy székbe roskadt és szívtépő hangon sutogta:

— O, én nyomorult!

Az asszony megint mosolygott. Hogy az isten két ilyen maflával verte meg. A szeretője most szármalmasabb alak volt, mint az ura. Itt van mind a kettő, bután, hülyén; egyik sem tudja, hogy mit csináljon. Mind a kettő kétségbe van esve, csak ő nyugodt, ő, aki miatt az egész történik. És türelmetlenül várta, hogy ezek ketten csináljanak már valamit, egyék meg egymást, vagy... szóval akármit, csak vége legyen már a dolognak. A férj azonban konokul hallgatott, a jóbarát pedig a karosszékekben ült és eltakarta az arcát, mint vidéken a jobbfejta drámai szendék a kényes szituációkban.

Végre is az asszonymnak kellett cselekednie.

— Menjen! — mondja a jóbarátnak ridegen, parancsolón. — Menjen, hiszen látja, hogy itt fölösleges.

A jóbarát szégyenkezve felkelt. Valamit motyogott. Talán el akart bucsuzni az asszonytól, vagy a férjtől, aki felé tett is néhány lépést. Sőt a kezét is kinyújtotta, majd zavartan visszakapta... a pillanat valóban nem volt alkalmas a baráti kézszerítésre. A férj sötétén maga elé nézett a szőnyegre, az asszony pedig idegesen dobbantott... A jóbarát végre belátta, hogy csakugyan az a legokosabb, ha szó nélkül elmegy.

Most az asszony egyedül maradt az urával, aki még mindig mélyen hallgatott. Hideg józansággal, kegyetlenül nézte a vergődő embert. Figyelte a férfi arcvonásait, hogy azokhoz idomítsa a viselkedését. És ahogy ezekből a vonásokból lassanként eltűnt a fájdalom és a keserűség lágyága, hogy a harag és bosszuállás keménységének adjon helyet: azon a módon alakult át a leselkedő asszony. Mindjobban összetört, összezsugorodott, egyre kisebb és

jelentéktelenebb lett; úgy, hogy, amikor a férfi a végleges elhatározás, az ítélet előtt végre ránézett az asszonyra, az már a földön fetrengett és a haját tépte.

— Bocsáss meg! Bocsáss meg! — zokogta, mielőtt a férfi egy szót szólt volna.

A férfi fölkel, komolyan és indulat nélkül.

— Nincs mit megbocsátanom — mondta nyugodtan. — Nem is haragszom rád, csak nem élek tovább veled.

Ezzel vette a kalapját és menni akart. De az asszony átfogta a térdét; csaknem lerántotta magához a szőnyegre.

— Nem fogsz elmenni! — mondta sirva. — Nem fogsz itt hagyni. Nem akarok, nem bírok nélküled élni. Te jó vagy...

A férfi türelmetlenül intett.

— Jó vagy — ismételte az asszony — ha nem volnál jó, nem szerettelek volna soha. Nem kellett volna ilyen jónak lenned hozzám. Miért engedél meg mindent? Ha szigorubb lettél volna, soha nem történik semmi.

A férj föl kacagott.

— Te kedves — mondta nagy lenézéssel — mondd mindjárt, hogy én vagyok az oka annak is, hogy megcsaltál.

Az asszony mohón kapott a szón:

— Te vagy, igenis te vagy, csak te vagy. Ismertem én ezt az embert? Te hoztad a nyakamra. A te barátod volt, mielőtt az... az én barátom lett volna. Mindig együtt voltatok, mindig itt volt nálunk. Még te biztattad, hogy olyankor is jöjjön, amikor nem vagy itthon. És jött. Mulattatott, tréfáltunk. Magam sem tudom, hogyan történt. De nem szerettem. Csak téged szerettelek akkor is, mindig. De valahányszor téged szeretni akartalak, te sohasem voltál ottthon, ő pedig mindig itt volt. Hát tehetek én minderről? Vagy ha tehetek is, nem vagy-e éppen olyan bűnös, mint én? Az alkalom szülte a tolvajt, az alkalmat pedig te szülte. Te vagy az oka mindennek.

Az asszony szavalt, sikoltzott, drámázott, ahogy csak tőle telt. A férj pedig még mindig nem birt mozdulni, mert a csökönyös teremtés vaskarokkal ölelte át a

térdét és úgy beszélt fel hozzá. Nagy kék szeme könnyben uszott, az őszinteség, a megbánás, a végtelen fájdalom könyeiben. És ha hozzáfért a férfi kezéhez, hát csókolta szenvedélyesen, alázatosan, hizelkedve, ahogy a bűnös kutya nyaldossa a büntető gazda kezét.

A férfi, aki mérges volt és az egész komédiát nem vette komolyan, mégis megrendült. Ő... ő volna az oka annak, hogy?... Nevetséges! A becsületes ember bizik a feleségében, bizik a jóbarátjában. Ki gondol arra, hogy ezek menten megcsalják, mihelyt egyedül maradnak? Nem, nem, ő nem hibás! És ha mégis? Hát ha van valami kis igazság abban, amit az asszony mond? Hát ha igazán hibás ő is? Hogy nem vigyázott rá jobban, hogy alig törődött vele?

A asszony pedig nézte ezt a tusakodást és gyönyörködött benne. Aztán lebocsátotta a két karját, mintha elfáradt, elcsüggedt volna a hosszú szónoklatban. Olyan volt, mint egy kis beteg madár.

A férfi nyujtózkodott, aztán fölé járka a szobában. Nem tudta, hogy mi feleljen. Hazudik-e az asszony, vagy igazat mond — alapjában mindegy volt neki. Csak azt érezte, hogy az asszony vádolja és talán van is valami igaz. És minthogy mindig becsületes és igazságos embernek tudta magát, egy pillanatig sem gondolt arra, hogy kegyetlen büntetéssel sújtson valakit, akinek a bűnösségében ő is részes. De mit csináljon az asszonnal? Szeretni nem tudta többé... és így éljen vele végig egy életet?

— Bocsáss meg — könyörgött az asszony. — Meglásd, mennyi gyöngédséggel, szeretettel, hálával fogom jóvátenni azt, amit ellened vétettem. El fogjuk felejtetni azt, ami történt... sohasem fogunk róla beszélni... eszedbe sem fog jutni soha, majd meglátod... Csak légy jó és szeress megint és vigyázz rám és ne hagyj magamra... hidd el, te is tartozol nekem azzal, hogy jóvá tedd, amit elmulasztottál...

És megint csókolni kezdte a férfi kezét. Odakuszott hozzá.

— Kelj föl! — mondta a férfi röviden, akarata ellen kissé ellágyulva.

— Megbocsátasz? — reménykedett az asszony.

— Meg — mondta egy kis

habozás után a férfi. — Ne beszéljünk többet róla. Belátom, hogy egy kicsit én is bűnös vagyok...

— Megbocsátasz!

Az asszony fölkel. Diadalmas ujjongás tört ki a lelkéből. Az arca ragyogott a boldogságtól.

A férfi, a nagylelkű férfi egy vértanu pózában állt és várta, hogy a meghatott, elérzékenyedett asszony, akit visszaadott az életnek, a becsületes ember boruljon. De az asszony rá sem nézett az urára, hanem a tükörhöz ment, megigazította a haját és föltette a kalapját.

— Mit csinálsz? — kérdezte csodálkozva, elhülve a férfi.

— Elmegyek — mondta az asszony kurta nevetéssel.

— Elmegy? Hová mégy?

— Elmegyek. Örökre. Nem bírok, nem akarok veled élni, mert utállak, mindig is utáltalak. Különösen utállak, amióta megbocsátottál. Ez férfiatlan dolog. Uriember nem bocsát meg a feleségének...

A férfjjal forgott a világ.

— Hát akkor?... Hát akkor?... — dagogta.

Az asszony nevetett. Fölényesen, gonoszul:

— Hogy miért kértem bocsánatot? Mit tudom én. Talán kíváncsiságból. Vagy bele kellett volna nyugodnom abba, hogy elkergetsz? Engem nem lehet elkergetni. Azt akartam, hogy megbocsáss. Megbocsátottál és most elmegyek.

A vadonban

— Irta: Gura Guhlam —

A hold, mint egy nagy emlő duzzad az égen. Teje fehérre önti a fák tetejét. Az őserdő szagos és meleg. A föld párája megáll a lombok, bokrok, indák hálójában és a sűrű párában szagok bogozodnak egymásba. Teste van a melegnek és teste van a szagoknak, itt minden vastagon sugárzik, izmosan, megmarkolhatóan, tellen, külön dagadva. Egy világos foltba nyujtózó test lép. Dus sörényű him-oroszlán. Lábai szilárdan rögzítik a husos talajra. Háta és fara lefelé sulyosodik, megemelt feje figyelőn nyúl a magasba. Orra kitágul. Nedves cimpájára szagok rakódnak és csiklandósan megremegtetik. A re megé az átfut egész testén, dus sörénye hullámszik, gerince ritmusba mozdul, farán még keményebbre borzolódnak az izmok, lábai ferde vonalba feszülnek. Hasa csaknem a földet surolja. Még jobban lenyomja magát, ágyéka a földet dörzsöli, szemei felragyognak a kéjben, száját, orrát forró nyelvvel simogatja, aztán elrugja magát álló helyéből. Egy szagot kibontva, annak nyomán lohol. Fák, galyak dörzsölik vérétől feszülő bőrét, forró nedve szinte szétrugja dagadó ágyékát. Tagjai ütemesen viszik előre. Biztosan nyeli a távot, a kiválasztott szag egyre vastagodik, szinte formát ölt: két duzzadt comb tölcseréből sugárzik feléje. Kis szél csap a nőstény

felől s a szag, mint dus folyadék önti el egész testét, érzékeny porusaiba nyomul és már nem bírja tovább: kéjes érzetei vinnyogó hangjából kiáruzkodnak. A szag, mint egy megrántott szalag mozdul előle, érzi, hogy a nőstény menekülni akar, de már túl közel került farához és erejét tudva, biztosan tamlík utána. Már tud róla mindent: első párjára váró nőstény és hiába menekül: farka alól a nedves hus elárulja vágyát és érettségét ömlő szagával. Oldalt szorítja. A fiatal nőstény megretten az idegen vidéken. Még nem vadászott egyedül soha. Meglapul és félénk megadással vinnyog. A him szinte két lábra szökken, melle megdagad, torkából hangba ömlik ereje, vágya, győzelme, védő ígérete. Az ordítás végigzug a környéken, sátorosan borul a nőstény fölé. Az elbódul és félelme kéjes, izgalmas lázba ömlik át és lapultan várja, hogy rászabaduljon a him forró ereje. Már csak egy ugrásnyira van a támadó. Egy zugás és pontosan a nőstény mögött lapul a him. Most a fejét előre nyújtja és erős álla a nőstény farát leszorítja, aztán gyöngéd szökéssel a hátán terem, első lábait a nőstény derekára pántolva. Annak fara felcsap abban a pillanatban, amint a him ágyéka rája szakad. Most egy pillanatig egy izommá merevednek, tombolják ki magukból a testüket viszkeltető nedvet.

JULIETTE

Rác bekopogtatott a műterembe; Péteri megfordult a vászontól, amelyen dolgozott, letette a palettáját és elébe ment.

— Szervusz öregem, — mondta kissé elfogódottan — ülj csak le.

Köhécselt, fel és alá járt egy kicsit, azután hirtelen elhatározással mondta:

— Hát öregem, én elveszem Juliettet.

Rác felugrott, összecsapta a kezét, kiáltott egyet, azután erőszakosan megfékezte magát, nyelt néhányat, megfordult, leült és nyugodtan mondta:

— Feri, ezt nyilván azért közlöd velem, mert tudod, hogy jó barátod vagyok. És azért közlöd, hogy mondjak is róla valamit.

— Igen; bár az elhatározásom megmászhatatlan.

— Annál rosszabb rám nézve. Mert én azt, ami a szivemen van, mégis megmondom. Feri, most készülsz az életed legnagyobb örütségét elkövetni. Ezzel a dologgal tönkreteszed magadat. El fogsz zúllni. Nekem Julia ellen semmi kifogásom nem volna. Én nem bánom, hogy a modelled volt... És hogy előbb mások modellje volt...

— De mindig tisztességes volt!

— Boldogok, akik hisznek. Dehát én ezen sem akadnék fenn. Nem vagyok én az erkölcsök öre. Ha csak tudnám, hogy szeret. De nem szeret. Szívtelen, éhes kis bestia, aki elvéteti magát veled, mert te elég bolond vagy arra, hogy elvedd. És még ez se volna baj. De ennek az éhes kis bestiának az egyetlen célja, hogy kihasználjon. Hogy dolgoztasson. Hogy új ruhákat és új kalapokat festessen veled magának. Azért fogsz csak dolgozni, hogy őt öltöztess; silány vásári mázolásokat gyártasz, gyorsan eladható képeket; ez megy valameddig, de ha soká tart, elzúllsz és ez a kis bestia nem érdemli meg, hogy...

Péteri felkapta a fejét:

— De megérdemli, — mondta dacosan. — Ha te tudnád, milyen hálás.

Rác felkelt, odament hozzá, megsimogatta a fejét.

— De fiam, Ferkóm, — mondta melegen — hát legyen eszed. Meg fog csálni. A legelső emberrel, aki nagyon akarja. Hát legyen eszed.

— Nem igaz. És én elveszem. Ne rágalmazd.

Rác elhallgatott, sóhajtott egyet, legyintett a kezével.

— Hát akkor csak egyet ígér meg nekem. Hogyha egyszer belátod, ha egyszer rájössz, ha egyszer bebizonyosodnék, hogy nem méltó hozzád... akkor lesz elég erőd arra, — hogy végezz vele.

— Ezt megígérhetem. Megígérhetem. Mert ugysem kerül rá a sor.

Azután hallgattak. Nemsokára jött a lány. Kipirosodottan, jókedvűen jött be. Skatulyákat hozott, mind a két kezében néhányat. Péterivel összecsókolózott.

— Szervusz Jankó, — mondta Rácnak.

— Szervusz, — mondta Rác, — természetesen bevásárolni voltál.

— Igen. Hoznak még egy kalapot is. Az esküvőn azt fogom viselni.

Rác elhallgatott; a lány járt-kelt a műteremben; aztán egyszerre kihívóan odafordult Ráchoz:

— Te nem akarsz, — mondta, — hogy Feri elvegyen engem?

— Dehogyan nem akarom, — válaszolta Rác. — nem látod, hogy én vagyok az örömapa? Örülök, hogy szép családi tűzhelyet alapítottok. Mindennapos vendégetek leszek.

A lány ekkor a nyakába ugrott és megcsókolta. Péteri értelmetlenül hallgatta a beszélgetést. Rác felkelt és odament hozzá:

— Szervusz, Feri, én most elmegyek. De csakugyan mindennapos vendégetek leszek. Ha már így van, vigyázni fogok rátok.

Péteri hálisan mosolygott rá, kezét fogta és Rác elment. Harmadnap meg volt az esküvő és Rác csakugyan mindennapos vendég lett az új házaspárnál. A második hónapban egy napon felment hozzájuk. Beszélgettek és feketekávé közben hirtelen felnézett és ártatlan arccal kérdezte:

— Igaz, Julia, mit csináltál tegnap estefelé az Ör-utcában?

Az asszony elsápadt, kinyitotta a száját, nem tudott szólni, azután gyorsan, elkényszeredetten mosolyogni kezdett és hebegve mondta:

— Az Ör-utcában... Az Ör-utcában?... Egy szabóné van ott... annál voltam...

Péteri összeráncolt homlokkal és villogó szemmel állott fel, az asszony elkényszeredetten mosolygott; Rác gyorsan felhajtotta a kávéját és elment.

— Most kirepül! — gondolta és nagy öröme volt.

Este találkozott Péterivel. Péteri megfogta a karját és félrevonta.

— Gyere csak kérlek, akarok neked mondani valamit. Te azt hiszed, ugye, hogy Auernél volt, az Ör-utcában? Tudom, hogy vele gyanúsították már lánykorában. De nem igaz. Rágalmazták. Ma is a szabónénál volt. Csakugyan a szabónénál. Nekem megmondta az igazat. Majdnem két órát töltött ott. De nem az Ör-utcában... Az Ör-utcán csak keresztül ment.

— Rác bólintgatott és nem válaszolt. Péteri nyugtalanzkodva mondta:

— Te nem hiszed...

— Én? — válaszolta Rác gunyosan. — Én esküt teszek le rá.

Két hónap múlva találkoztak egy délután a kávéházban.

Rác egyszerre részvétet érzett iránta. Képei egyre rosszabbak lettek, összevissza mázolt mindent, csak hogy az asszony szeszélyeit ki tudja elégiteni. Odahajolt hozzá és a fülébe sugta:

— Kérdezd csak meg a feleségedtől, mit csinált a múlt héten a Szöllősi műtermében?

Péteri elsápadt, felállott és elment. A választ másnap hozta meg:

— Jankó... az a dolog a Szöllősi műtermével egészen jelentéktelen... semmiség... Egyszerűen meglátogatta... egyszerű látogatás...

Rác dühbe jött, összeszorította az öklét: az első kedve szerint neki ment volna és megverte volna; azután meggondolta a dolgot, intett a fejével, nyugodtan hátradőlt a széken és újságot kezdett olvasni.

Másnap délután öt órakor felment a műterembe. Az asszonyt egyedül találta.

— Szervusz, Juliette, — mondta az asszonynak — hogy vagy?

— Köszönöm — válaszolta az asszony hidegen. — Elég jól. Feri a kávéházban van.

— Annál jobb, — mondta Rác jókedvűen, — régen nem beszélgettem már veled egy kicsit. Pedig most még szebb vagy, mint voltál.

Az asszony gyanakodva fülelt; Rác azonban lelkesen dicsérte a szépségét; gyors, mosolygó szerelmi vallomásokat tett neki; az asszony felengedett, nevetett, lefeküdt egy diványra, a lábát kinyújtotta és Rác ölébe tette. A férfi szétnyitotta

most elégítse ki a fiatal asszonyon.

— Miután a raffináltságot előnybe helyezi a természettel szemben — gondolta — eljárásomat bizonyára csúnyának találná, máskülönben pedig akkor nehezen számíthatnék viszontszolgálatra.

De, mintha Florentine eltalálta volna a gondolatát, hirtelen oda fordult hozzá, átölelte a karjaival és szenvedélyesen suttogta:

— Ah, kedvesem, hogy szeretlek! Milyen boldoggá tettél!

És szája felitta a leheletét, kezei letépték a ruhát, ami még rajta volt a fiatalemberen, aztán arcával végigsiklott izmos testén és végül megkezdte azokat a becézetéseket, melyek remegésbe hozták Berny urat. Gyorsan csuszolt le az ágyról, hanyatdöntötte a férfit egy diványra, mely ott állt a közelükben és minden gyönyörűséget visszaadott neki, melyben az őt részesítette... Ugyanolyan módon csókolta őt, gyöngéd harapásokkal borította, végigsiklott ajkai-
val kedvence csemegéjén és csakhamar olyan vad izgalmi állapotba hozta a fiatal férfit, mely szinte fájdalmas volt már. — Egy nagyon is megérthető szemérem-
érzés visszatartotta még attól a férfit, hogy szabad folyást engedjen kéjének, — mignem Florentine suttogva mondta:

— Előre, édesem, szomjazom utánad! Engedd, hogy én is megízleljem a szerelmi italt, mely állítólag olyan gyönyörteljes...

...És amit egy asszony akar, azt az Isten és az ördög is akarja...

Az ostrom olyan heves volt, hogy a pár egyideig lélekzethez sem jutott. Aztán elégedetten asztalhoz ültek, mely erősítő ételekkel volt megrakva és becsülettel kivették belőle a részüket. Aztán figyelmesen megnézték egymást.

— Tudod — mondta Maxence — hogy te is olyan vagy, mint a lassu, veszedelmes és csalóka víz...

— Miért? — kérdezte ártatlanul a fiatal asszony.

— Miért? Mert egy hideg szüz külsejével egy tapasztalt kurtizán minden raffináltságát egyesítet...

— Jegyezd meg szívem, hogy a jobb ellensége a jónak...

— Ez a te meggyőződésed? Hát te sohasem akarsz... másképpen?

— Azt még most nem tudom. Mindenesetre azonban csak ritkán, mert az a módszer, amelyet ép-

pen az imént alkalmaztunk, bájosabbnak és mindenekelőtt a következmények tekintetében veszélytelenebbnek tűnik fel előttem...

— Ami ezt illeti — mondta Maxence nevetve — ezen a módon nem fogunk örökösöket kapni és ha te, amint gondolom, elővigyázatos akarsz lenni, úgy szavamat adom neked, hogy miattam sohasem lesz okod megbánni azt a kegyed, melyet nekem aján-
dézkozni akarsz. Nem titkolom el előtted, hogy mély vonzalmat érzek irántad, melyet éppen most befejezett szórakozásunk csak megerősített. Én a szerelemben ugyanazon tant követem, mint te. Csak egy gondolat nyugtatlanít: soha

sem fogom annyira élvezni bizalmadat, hogy álarc nélkül láthassalak?

— Nem, Maxence, ezt ne kérd; akkor soha sem látnánk többé egymást.

— Legyen meg a te akaratod, kis zsarnoknő! De most mondd meg nekem, ki rajzolta azokat a különös képeket, melyek a bou-
doirodat díszítik?

— Nem tudom. Szerettem volna ilyen képeket kapni és Felicité megszerezte nekem.

— Felicité, a néger nő?

— Igen.

— En is szeretnék ilyeneket.

— Ő neked is szívesen szerezni fog (Folytatjuk.)



Káviár eredeti felvétele

S z a m á r s á g

Ebéd után mi férfiak visszavonultunk a dohányzóba és asszonyokról beszélgettünk. Ez a legszebb téma jó ebéd után, mert ehhez mindenki hozzá tud szólni anélkül, hogy az elméjét különösen meg kellene erőltetnie. A legostobább ember is örökbecsű tapasztalatokkal fűszerezheti a társalgást, mert az asszonyok az ő nagy, népszerűsítő törökvésükben mindenkinek alkalmat adnak arra, hogy titokzatos lényükből valami keveset megismerjenek.

Persze mindenkinek volt valamelyes érdekes kalandja, amelyet a lehető legszínesebben és az intim részletek egész halmazával adott elő.

Az asszonyok a másik szobában voltak és állítólag trécseltek. Titokban azonban lázasan füleltek és az érdekes beszélgetésnek egyetlen egy epizódja sem kerülte el a figyelmüket. Néhányszor át is kiáltottak hozzánk, többnyire azt, hogy: „Hazugság!” Végül testületileg bevonultak a dohányzóba és kijelentették, hogy minden férfi haszontalan és az asszonyok rabja, egy szoknyalebbenéstől, egy mosolygástól valamennyien megbolondulnak és egy csókért elkövetik a legnagyobb ostobaságot. Ezen legalább össze lehetett vésni és össze is vettünk olyan alaposan, hogy a háziasszony büntetésből elvette tőlünk a konyakot és udvarával ismét átvonult az ebédlőbe. Onnan kiáltotta vissza:

— Még azután gyávák is, mert csak a sikereikről mernek beszélni. A számársaikról bölcsen hallgatnak.

— Adja vissza a konyakot — mondta erre egy karcsu, barna fiatalember — és én cserébe elmesélem a század legnagyobb számárságát.

Az alkudozásokat siker koronázta. A konyak visszakerült és vele az asszonyok, akik csak azt kötötték ki, hogy az elbeszélésnek az illem legszigorubb korlátai között kell mozognia.

— Megpróbálom — mosolygott a fiatalember — ámbár nem felelek semmiről. A téma kényes és... de hát mindegy!

— Tavaly történt májusban. A napot is pontosan megmondhatom, huszonnyolcadikán. Ezt azért tudom, mert fegyvergyakorlaton voltam és éppen menyei boldogsággal vettem magam a vasuti kocsiba, hogy hazadöcögjek Budapestre. Az első állomáson, ahol majdnem félórát veszteltünk, három utas szállt be abba a kocsiba, amelyen én ültem...

— Egy csinos fiatal hölgy? — kérdezte a háziasszony gonosz mosollyal.

— Ugy van. Különben sohasem jutnék a kaland végére. Tehát egy csinos fiatal hölgy, egy idősebb ur, akit az apjának vagy a férjének néztem és egy csinos fiatalember. Az utóbbi határozottan bűnös szándékkal, mert ügyesen megvárta, míg a fiatal hölgy elhelyezkedett és azután szemközt ült vele. Az idősebb ur a hölgy mellett helyezkedett el és valószínű apai gondoskodással igazgatta a hölgy holmijait. Én ridegen néztem végig a társaságon, de el kellett ismernem, hogy a csinos fiatal hölgy nagyon csinos. Az öreg ur nagyon közlékeny volt, rögtön csevegni kezdett a fiatal emberrel és velem és csakhamar kiderült, hogy sem apja, sem férje a fiatal hölgynek, hanem csak úgy ajánlotta fel neki védelmét és szolgálatait. A fiatal hölgy tehát egyedül utazott, más szóval: megérdemelte, hogy az ember foglalkozzék vele. Az öreg ur nem látszott veszedelmesnek, egyetlen ellenfelem a csinos fiatalember volt, aki éppen olyan fürkésző pilantásokkal mért engem végig, mint én őt...

Néhány perc múlva a fiatal hölgy is bekapcsolódott társalgásunkba és a jég meg volt törve. Németül beszélt és sápadt arcával nagyon bájos volt. Hamarosan megtudtuk, hogy a fiatal hölgy már asszony, hogy bécsi születésű, de most rokonainál volt látogatóban, hogy most Budapestre készül és még az esti vonattal tovább utazik Bukarestbe, ahol az ura várja.

Minél jobban belemelegedtünk a diktálásba, annál mogorvább lett az öreg ur, amiből azt következtettem, hogy ő sem szükkölködött bü-

nös szándékok nélkül. Talán azt remélte, hogy mindvégig a fiatal hölgy apjának vagy férjének fogjuk nézni. Az asszonyka barátkozása nagyon lehangolta. A csinos fiatalember is mind tartzkodóbb lett, mert a fiatal hölgyet láthatólag az én csekélységem érdekelte a legjobban.

— Kezdődik — szólt közbe néhány asszony.

— Ugy van, kezdődik, — hagyta helyben az elbeszélő. — Nem vagyok elbizakodott, de szavukhihető emberektől tudom, hogy az egyenruha határozottan illik nekem és hogy különben is elég jól festek. Beszélni is tudok az asszonyok nyelvén és azután méltóztassék figyelembe venni, hogy egy hónapja nem láttam csinos női arcot, nem hallottam szoknyasuhogást, érthető hévvel udvaroltam tehát. Nem csoda, hogy az asszonyka érdeklődése elsősorban felém hajolt.

Mikor Budapestre megérkeztünk, már én intézkedtem a kis kékítőkártyáról és a kalapskatulyájáról. Az öreg ur néma lemondással billentette meg a kalapját, a csinos fiatalember pedig irigységgel vegyes jóakarattal mosolygott reánk. Karanfogtam az asszonykát, mintha férj és feleség volnánk és...

— Most legyen szíves vigyázni — intette a háziasszony.

— Kérem. Ott álltunk a perronon, két óránk volt a bukaresti vonat indulásáig. Nem beszélgettünk egymással, minden szó fölösleges volt. Az asszony szerelmes odaadással simult hozzám és ott az állomási kertben egy padon az ölembe vontam és tüzesen csókolodtunk.

El akartam vezetni valahová, de ő megállt és nagy szemével könyörögve nézett rám:

— Nem, nem lehet... lekéssem a vonatról. A férjem vár és ha későn érkezem, megöl...

— Nem fog lekésni, csak ide megyünk nem messze...

— Le fogok késni — mondta az asszony határozottan, mintha csak azt mondta volna:

Ismerem magamat. — Hanem ... hanem — tette hozzá habozva — kísérem el Bukarestbe...

FORTUNA divatnagyáruház

Timișoara. Gyárváros, Kossuth tér

(12)

a legjobb és legolcsóbb!

Határozatlanul néztem rá. Végre is itt nekem semmi dolgom és lelkemre mondom, ezért az asszonyért a világ végére is el tudtam volna utazni. Nem sokáig haboztam.

— Jó. Elkísérem önt. Csak a poggyászatot viszem haza. Negyedóra múlva itt vagyok...

— Itt fogom várni — sugta az asszony.

Egy taxiba ugrottam és lázban égve gondoltam erre az utazásra. De amikor kiértünk a Rákóczi útra, ahol a májusi éjszakában minden

csillag és minden lámpa ragyogott, amikor a város lármája a fülembe csapott, a cigányzene összekeveredett a villamosok csöngetésével, a szívem nagy megkönnyebbülésével éreztem, hogy itthon vagyok az én drága városomban, amelytől egy hosszú, rettenetesen hosszú hónapig voltam távol és amelytől most sehogysem tudnék elszakadni. A szép és kíváncsú asszony képe elhalványodott előttem ebben a nagy fényességben és a hazaérkezés pozitív öröme erősebb volt bennem a ka-

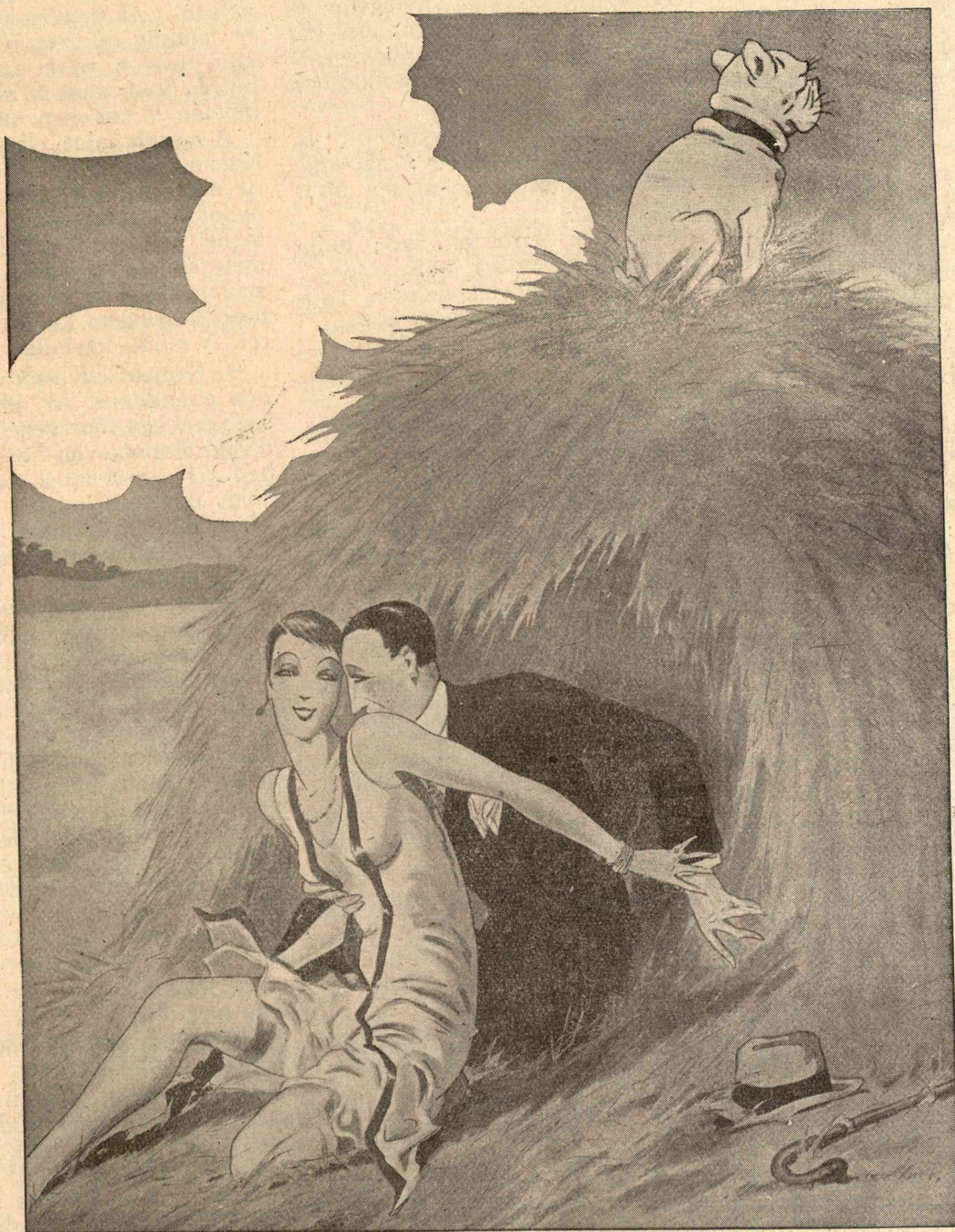
landszomjuságnál...

— És nem utazott el? — kérdezte a háziasszony csillogó szemmel.

— De elutaztam — szölt bűnbánóan a fiatalember. — Mit akarnak, oly gyöngék vagyunk mi férfiak a nőkkel szemben...

— És hol van itt a számság? — kérdezték néhányan.

— A számság? A számság az volt, hogy Bukarestig váltottam jegyet, pedig Szolnokig is elég lett volna...



A diszkrét kutya

A boudoirban

(F. lovag emlékirataiból)

Mióta B. márkiné megismertette a szerelemmel és egy éjszákát töltöttem az ágyában, egy 16 éves fiu minden vágyakozásával sóvárogtam utána. Végre elhatároztam, hogy meglátogatom őt titokban, mert a férje csak női ruhában látott eddig és leánynak tartott, viszont apám, aki tudomást szerzett a kalandról, nem engedte meg, hogy női ruhában félrevezessem az embereket.

Jusztine, a csinos szobaleány már várt a palota hátsó kijáratánál. Egy titkos lépcsőn vezetett fel és nagyon sokáig tartott, míg felértünk az emeletre, mert minden lépcsénél megálltam, hogy összecsoljam a szép leányt és remegő kézzel üdvözljem testének titkos szépségeit. Az első emeleten szót, hogy viseljem tisztességesen magamat és kinyitott egy kis ajtót; a márkiné boudoárjában voltam.

— Menjen be a hálósobába — mondta Jusztine.

Kiment és bezárta maga után az ajtót.

Beléptem a hálósobába; szép barátnőm mosolyogva jött elé.

— Ah, drága mamám, tehát másodszor is ebben a szobában.

Félbeszakított:

— Istenem! Az uramat hallom beszélni... ugylátszik, ma este nem megy el hazulról... meneküljön!

Egy ugrással a boudoárban voltam, de elfelejtettem becsukni a hálósoba ajtaját, mely félig nyitva maradt és hogy szerencsétlenségem még teljesebb legyen, a boldos Jusztine bezárta a titkos lépcsőre vezető ajtót.

A márkiné, aki nem tudott arról, hogy menekülésem utja el van zárva, nyugodtan fogadta a férjét, aki dühösen szaladgált lefelé a szobában. Félttem, hogy észrevesz és hirtelen elhatározással a pamlag alá bujtam és ebben a kényelmetlen helyzetemben egy nagyon érdekes és elég komikusan végződő párbeszédet hallgattam végig.

— Hamar visszajött, nem vártam ilyen korán — mondta az asszony. — De miért van így felhevülve? Mi baja van?

— Dühös vagyok, asszonyom! Mindenütt csak erkölcselenség... ezek az asszonyok!

— Megjegyzése udvarias és alkalmazása kitűnő.

— Asszonyom, én nem tudom elviselni, ha félrevezetnek és én rögtön észreveszem, ha félre akar nak vezetni.

— Hogyan, uram? Szemrehányások! Sértések! Talán megmagyarázná...

— Igen, asszonyom, megmagyarázom és meggyőzőm önt...

Őn magához vette, rejtegette és együtt aludt P. kisasszonnyal. (Ez én voltam azon a bizonyos éjszákán). És tudja ön, hogy kicsoda ez a P. kisasszony?

— Éppugy tudom, mint ön. R. gróf mutatta be nekem; az apja előkelő nemesember, hiszen ön is volt nála.

— Nem erről van szó; tudja ön, hogy kicsoda P. kisasszony?

— Egy jól nevelt, nagyon kedves, előkelő származású leány.

— P. kisasszony nem leány — a márkiné összerendezte ijedtében, hogy férje felfedezte titkomat — azaz, hogy nem jól nevelt leány, hanem egy azok közül, akik... hiszen megért engem...

— Nem értem...

— Hát akkor nyitabban beszéllek... Egy szajha... érti asszonyom?

A márkiné megkönnyebbülten felkacagott.

— Csak nevéssen, asszonyom, nem sokáig fog nevetni, ha elmondom a bizonyítékaimat. Ide nézzen! Ismeri ezt a levelet?

— Igen, én irtam P. kisasszonynak, azon a napon, mikor nálunk töltötte az éjszakát.

— Helyes, asszonyom... és ezt?... Ezt is ismeri?

— Nem, uram!

— Nézze: F. lovagnak szól és olvassa csak a tartalmát.

— No és? Egy szolgának a levele, aki boldogujévet kíván gazdájának, F. lovagnak.

— Na jó. Mind a két levél ebben a tárcában volt. És csodálkozni fog, hogy hol találtam ezt a tárcát... Egy rossz helyen, asszonyom... A kíváncsiság vezetett oda... De elmondok Önnek mindent... Néhány nappal ezelőtt egy asszony egy nyomtatott cédulát küldött széjjel, hogy szerelmeseknek bizonyos árért kitűnő szobát

bocsájt rendelkezésére. Kíváncsi-zágból odamentem, hogy lássam... csupán kíváncsiságból...

— Mikor volt ott, tisztelt barátom, vallja csak be őszintén.

— Tegnap délután. A szoba tényleg pompás... izgató képek a falon és egy ágy!... felséges... ide figyeljen asszonyom: egyszer együtt el kell mennünk oda.

— Egy férj a feleségével ilyen helyen... ez nagyon különös volna

— mondta az asszony, aki tudta már, hogy a márki azon a találkahelyen volt, ahol mi áldoztunk egy délután a szerelem oltárán.

A márkit saját elbeszélése felizgatta, különös zajt hallottam... az asszony védekezett, a férfi szét nyitotta a pongyoláját és csodás melleivel játszadozott. Társalgásuk, mely eleinte nyugtalanított, most szórakoztatni kezdett, hogy szinte megfeledeztem kinos helyzetemről. A márki folytatta:

— Nagyon ügyesen van ott minden elrendezve. Az első emeleti szobába egy ajtó vezet, mely egy divatszalonnal van összeköttetésben... Ha már most egy előkelő hölgy úgy tesz, mintha a varrónőjéhez menne, de nem... felmegy a lépcsőn és valahol egy mitsem sejtő férjnek szarvak nőnek a homlokán. De most jön a legrosszabb, asszonyom, ebben a szobában kihúztam egy fiókot és abban találtam ezt a tárcát. Világos, P. kisasszony volt ott F. lovaggal... Ez pedig nem szép sem tőle, sem R. gróftól, miután ő ismerte és mégis bemutatta nekünk. De engem nem lehet megtevesztetni. Van valami különös kifejezés az arcában... én értek az ilyesmihez... igaz, hogy szép az arca, de van valami a vonásaiban, ami tüzes vérmérsékletre vall... ennek a leánynak forró temperamentuma van... jöjjön asszonyom... érzem, hogy nagyon fel vagyok izgatva.

A márkiné, aki azt hitte, hogy én már elmentem, ájtott vele a boudoárba, ahol a férfi kijelentette, hogy mindezt tudomására fogja hozni az apámnak is. Az asszony könyörgött neki, hogy ne avatkozzék ilyen kényes dologba, hogy biztosan az fáj neki, hogy nem ő volt velem a találkahelyen, hogy szívesen megcsalta volna őt

P. kisasszonnyal, végül pedig a legegyszerűbb dologhoz folyamodott és szinte ájultan végighanyatlott a pamlagon.

A márki átölelte, vigasztalta, szerelmes szavakat suttogott a fülébe.

— Mit csinál? — suttogta bágyadtan az asszony. — De uram, engedjen... vegye el a kezét... ugyis hiába minden...

— Asszonyom, én csak önt szeretem.

— Ezt könnyű mondani, én bizonyítékot kérek.

— De édesem, hiszen 3—4 nap óta nem is akar tudni róla, hogy éjjel az ágyában felkeressem.

— Nem ilyen bizonyítékot kérek... kérem hagyja abba... ne izgasson fel...

— De miért ellenkezik szivem, hiszen egyedül vagyunk.

— Hagyja abba, elszakítja a kombinémat... van elég időnk máskor is az ilyen dolgokra... mi házasság emberek... a maga korában... egy pamlagon, mint két szerelmes... és azok után, amiket mondott...

— Hát jól van, nem szólok senkinek a dologról.

Csend lett a szobában. A pamlag ropogni kezdett a kettős súly alatt, hangosan zihált a férfi lélekzete.

— Igazán — lihegte elfojtott hangon a márkiné. — Ön akarta... én úgy szégyelem magam... ah...

El lehet képzelni, hogy e különös színjáték folyamán mit szenvedtem a pamlag alatt; szerettem volna megfojtani mindkettőjüket; alig tudtam uralkodni magamon, hogy elő ne lépjek és szemére ne vessem a márkinének hütlenségét. Kinjaimnak Jusztine vetett véget, hirtelen kinyitotta az ajtót, mely a titkos lépcsőhöz vezetett.

A márkiné felsikoltott, a márki a hálószobába menekült, hogy rendbehozza a ruháját, míg Jusztine, aki a szerető helyén a férjét pillantotta meg, elképedve állott és az asszony sem kevésbé csodálkozott, mikor kimásztam a pamlag alól. Halkan megköszöntem Jusztinénak:

— Hálás köszönet, nagy szolgálatot tettél nekem, mert nagyon rosszul éreztem magam ott lent, mialatt Madame idefent nagyon is jól érezte magát.

A márkiné úgy reszketett és úgy meg volt rémülve, hogy egy szót sem tudott kiejteni, csak a kombinéját simította le, mely egészen

a nyakáig fel volt gyűrve. A férj minden pillanatban visszajöhetett. Jusztine tehát kinyitotta az ajtót és gyorsan levezetett a titkos lépcsőn.

Másnap reggel még ágyban voltam, mikor inasunk Jusztinét jelentette, aztán megértően visszavonult.

— Szép gyermekem, éppen rád gondoltam — mondtam nevetve és odahúztam az ágyamhoz.

— Engedjen el a fiatalur; most nem szerelmeskedünk, hanem előadom a megbízásomat. Tudja, hogy maga miatt tegnap kikaptam? Alapos rémületet keltett bennünk; még a lépcsőn lehetett, mikor a márki ismét visszajött. Nagyon haragudott, hogy megzavartam szerelmes szórakozásában, urnőm pedig nem tudta megérteni, hogy ön miért bujt el a pamlag alatt. Ezt a levelet küldi.

— Már viheted is vissza, nem olvasom el. Nagyon haragszom urnődre... De rád nem... na, gyere ide!

— Vegye el a kezét... hát jól van, de csak olyan feltétellel, ha elolvassa a levelet.

— Boldog lehet az az asszony, akinek ilyen hűséges komornája van. De vesd le a ruhádat, mert összegyűrőd... Azt is... mindent.

Kis selyem kombinéban bujt mellém az ágyba. Miután kigyönyörködtem magamat testének szépségeiben, végigtobzódtem rajta mindazt a gyönyört, amire urnője megtanított...

Aztán elolvastam a levelet. A márkiné bocsánatot kér a tegnapi jelenetért, mely neki éppen olyan kellemetlen volt, mint nekem viszátszázító. Hangsúlyozza, hogy mennyire szeret és hogy délután menjek el egy bizonyos helyre, ahol majd igazolni fogja magát és alkalmat ad nekem arra, hogy jóvá tegyem azt a sértést, amellyel tegnap szó nélkül otthagytam.

— Urnőm abban a szalonban fogja várni — mondta aztán Jusztine — ahol a multkor találkoztak. De most válaszoljon egy pár sort a levelére.

— A válaszom az, Jusztine, hogy nem megyek el.

— Nem akar elmenni?

— Nem.

— Szomorúságot akar okozni urnőmnek?

— Igen, gyermekem.

— Hiszen ezzel csak nekem szerez bajt.

— Hát akkor már előre is meg foglak vigasztalni érte.

Magamhoz öleltem és csókolni kezdtem a melleit. Kezeim eltévedtek és csodálatos vidékeken kalandoztak. Még ellenkezett, de azért széttárta gyönyörű combjait.

— Hallja, maga kis léhűtő — mondta aztán felizgatva — hát nem bánom, ha még egyszer akar, de csak úgy, hogy válaszolni fog a levélre.

Felelet helyett az ölébe furtam az arcomat...

Egy félóra múlva pedig irtam:

— Nem tudom, asszonyom, hogy a tegnapi kaland miatt bosszankodott-e, de abból a tüzből és hevességből, mellyel ön a szerelmi táncban résztvevett, azt kell következtetnem, hogy nem volt nagyon kellemetlen önre nézve. Ha valakinek egy ilyen szeretetreméltó, gáláns és gyöngéden szeretett férje van, Madame, akkor vele kell tartania. Vagyok a legmélyebb sajnálattal stb."

Ez a hely a Mia Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Mélyen leszállított árakban szeresheti befa-, rózsas és szőlőolajait az országsszerte közismert és népszerű „Mill” fa és szőlőolajiskolájában, Tomnatic (Nagyőrsz) Temes megye.

PINKERTONBOY

Öt perc alatt minden megbízást elintézik. Naponta kurirjártat Bucarestbe és Kolozsvárra. Hetenként egyszer Budapest és Temesvár között. Vizum beszerzés 50 lei

Timișoara — Telefon 75

„Baialiti” Bőrönd és szijgyártó üzem

Timișoara, Gyárváros, Fő ucca 15. szám

Elvállaljuk: bőröndök, autókofferok, kalapdobozok, utinecesszerek ridikülök, pénztárcák és minden e szakmába vágó dolgok rendelés utáni készítését, átalakítását, gipsz és lószerszámok javítását olcsón és pontosan.

Fogamzást gátló eszközök és eljárások

Írta: Dr. Wiesinger Frigyes nőgyógyász

Ez alkalommal nem foglalkozom azzal a kérdéssel: van-e jogosultsága a fogamzás megakadályozásának, csupán arra szeretnék rámutatni, milyen veszéllyel jár az ilyen eszközök és eljárások igénybevétele. A mostani rossz gazdasági viszonyoknak kétségtelenül igen nagy szerepük van abban, hogy nemcsak nálunk, de külföldön is eddig soha nem használt mértékben veszik igénybe az emberek a különböző fogamzást gátló eljárásokat. Hogy ezen eljárások milyen közeli rokonságban állnak a magzatűzéssel, erre felesleges külön rámutatnom. A magzatűzés veszélyeiről a napilapokból is elég gyakran szerzünk tudomást, a fogamzást gátló eszközök egészségügyi hátrányairól kevésbé.

Két csoportba oszthatjuk ezeket az eljárásokat: 1. amit a férfiak, 2. amit a nők használnak.

A férfiak gyakrabban a különféle kondomokat (gummi, halhólyag) alkalmazzák. A férfi idegeire, sőt közöslési képességére ez egyáltalában nem közömbös. A nő kényeztetését ugyancsak erősen csökkenti, ez a közük iktatott valami.

A legelterjedtebb eljárás a férfiak részéről a közöslés megszakítása („vigyázás”). Ilyenkor a termékenyítő anyagot nem engedik a női nemi szervekbe jutni. Hogy ez a természetellenes, megosztott figyelem a férfi idegrendszerének megbolygatására igen alkalmas, azt bővebben magyaráznom felesleges. De a nő szerveiben, sőt távolabbi szervekben is súlyos elváltozást okoz, amit a német nőorvosok modern női betegségeknek neveznek. Ennek változatos tüneteiből, csak egy párat sorolok itt föl: duzzadás, viszketés a hüvelybemenetben, folyás a méhnyakcsatornából, a petefészkek fájdalma (ovaralgiák), cysta képződése; a medencebéli szervek idült vérbősége. A medencecsontok érzékenysége, nehézség érzete az altestben, gyakori vizelet inger, keresztirányú fájdalom, hosszantartó rendetlen menstruáció, stb. Hány asszony van, aki ilyen betegségi tünetek miatt kezelte magát, nem is sejtve, hogy betegségének tulajdonképpeni oka, a megsza-

kitott közöslés.

A nők különféle óvóeljárásokat részben az érintkezés előtt, részben utána használnak.

A közöslés előtt legszívesebben mindenféle pessáriumokat vesznek igénybe. Az ilyen pessáriumok egy része — puhagummiból, paragummiból készül. Órarugóval ellátott kerek vagy ovális alakúak (Mensinga, Rhamses, Graziella pess.) s a nők maguk helyeznek be esetről-esetre. Előállítottak gomba alakú gummi pessáriumokat is, melynek külső pereme a méhnyakra fekszik rá. A puhagummiból készült pessáriumok izgatják a hüvelynyálkahártyát: folyást okozhatnak. Kevés nő elég ügyes ahhoz, hogy jól el tudja ezt helyezni. Kuriozumképpen megemlítem, hogy magam is eltávolítottam egy asszonynak hügyhólyagjából a tévesen odahelyezett pessáriumot. A különféle szivacsok tisztaság szempontjából erősen kifogás alá esnek.

Nagy elterjedtségnek örvendenek a fém pessáriumok (Knapp féle, Autoflex), melyeket orvos helyez be havonta egyszer, a páciens maga távolítja el menstruációja előtt. Aki ilyen négy héten keresztül bennlévő pessáriumot eltávolított és azt a fontos büzt érezte, amelyet a bennrekedt váladék terjeszt, tisztában van azzal, hogy az ilyen „védő” nem lehet ártalmatlan a méhre. A váladékpangás kimarodást és különféle hurutokat okoz. Próbáltak olyan pessáriumokat készíteni (nem nagy sikerrel), melyen egy szelep biztosítja a váladék kifolyását. Készültek csontból, kaucsukból olyan pessáriumok is, melyeken egy gombra erősített nyulvány van, a gomb a méhszáj elzárására, a nyulvány a nyakcsatornába helyezésére szolgál. Minden hozzáértő ember előtt világos, hogy a nyakcsatorna állandó nyitvatartása fertőzést, méhgyulladást vált ki, az éles eszköz pedig sokszor sérüléseket is okoz.

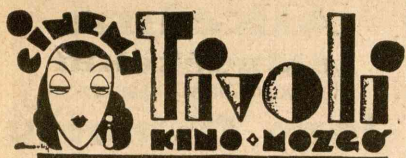
A legszerencsétlenebb és legveszedelmesebb „védő” az úgynevezett sterillette. Ennek lényege, hogy silkworm-fonalakat vezetnek be a méhnyakcsatornába, ahol 4–6 hónapig maradnak. Egyik ismert fővárosi nő-

orvos helyezett be ilyen fonalakat valamelyik előkelő páciensének, aktíven méh, — méhkörűli gyulladást kapott ettől, amely a vesékig terjedt. A páciens majdnem életével fizette meg a „védés”.

A pessáriumok okozta sokféle kellemetlenség arra bírja a gyermekáldástól irtozó asszonyok egy részét, hogy közöslés előtt hüvelyükbe fertőtlenítő anyaggal kevert golyókat, tablettákat helyezzen (veto, pecton, semori stb.) Ezek a golyók és tabletták a hüvelyben feloldódnak, némelyik habképződés közben és ilyenformán gátolják az ondó bejutását a méhbe. Ebbe a kategóriába tartozik a „patentex” is, amely kenőcsös maszát tartalmazó, tubusra csavarható tüvegcsőből áll. Ezen keresztül a méhszájba, vagy gyakrabban a hátsó hüvelyboltozatba préselnek ki a kenőcsös anyagból. A tabletták, hüvely golyók, kenőcs, elég ártalmatlan anyag lenne, azonban az ilyen közöslés előtti készüldések igen alkalmasak arra, hogy a házastársakat egymástól elhidegítsék és a nemi élet idealizmusát teljesen lerontsák.

Közöslés után használt eljárások között a legismertebb fertőtlenítő folyadékkal történő irrigálás, amely elég veszélytelen, ha csak nem túl erős, vagy igen hideg oldattal végzik. De igen veszedelmesek lehetnek azok a befecskendezések, amelynek a méhbe jutnak. Vannak asszonyok, kik önmaguknak, (vagy másnak is) a méhbe hosszúszerű fecskendővel szappanoldatot, vagy antiseptikus folyadékot tudnak befecskendezni. A többnyire tisztátalan fecskendő nem egy nőnek okozott már igen súlyos, sőt halálosan végződő gyulladásokat, nemkülönben a méh üregébe jutott folyadék is. Ez utóbbi veszedelmes lehet azáltal is, ha a petevezetők után a has üregébe kerül.

E helyen bővebben kell megemlíkeznem az újabb időben nagyon elharapodzott „prophylacticus” jódinjekciókról. A páciensek óhajának engedve, némelyik orvos vállalkozik arra, hogy a fogamzás megállítására céljából, rendszeresen — minden menstruáció előtt — a méhbe jódot



TIMIȘOARA IV. Bonnaz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-filmek. — Kellemes yári kerthe-lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52



WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvárveros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhu-ám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyukszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)



Könyvárjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány története, Kató mint asszony és Kató válása. Utóbbi illusztrálva, mindhárom kemény diszkötésben, ára egy-egy kötet-nek 100 lei. Külföldön a 3 kötet 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szűz története, négy darab fénykép-illusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, kül-földön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő házában. Páratlanul érdekes és izgalmas erotikus regény, négy darab fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Szinésznő emlékiratai

Nagy alakban, három színben nyomott művészi cim-lappal, 9 darab teljesen a szöveghez hasonló toll-rajzzal, az erotika legbizarrabb írása. Ára 500 lei, külföldön 600 lei.

Hét szüzleány története

Bán-dornak egyik legsikerültebb könyve. Hét szüz-leány őszinte vallomása. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Nőuralom

a Bán-dor könyvek egyik legújabb száma, ahol élénk színekkel van ecsetelve egy rakoncátlan ifju élete a nők uralma alatt; ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Káviár évfolyamok

1930 és 1931-ik esztendőből, kemény diszkötésben, hibátlan sorszámszerinti összeállításban. Egy-egy esztendő ára két nagy kötetben 500 lei, a két esztendő ára négy kötetben 800 lei.

Fenti könyvek megrendelhetők a Káviár könyvosztá-lyánál, Timișoara, II. cím alatt **kizárólag** az összeg előzetes beküldése mellett. Külföldre utánvét mellett küldeni nem lehet, megrendelések esetén elő-zőleg közöljük, hogy a pénzt hol lehet lefizetni.

HINDU EROTIKA

Az O-ind irodalomból fordította
FRANYÓ ZOLTÁN

Koro Otei hindu festőművész
nyolc darab eredeti tollrajzával

Kivonat a tartalomból:

A szerelem művészete:

1. Az ölelések;
2. A csók;
3. A karmolás.

A koltusz ismertetése:

1. A nemiszervek nagysága szerint;
2. A szeretők vérmérséklete szerint;
3. Az idő szerint, stb.

A titkos tudomány:

1. A potencia fokozására szolgáló szerek;
2. A sperma visszatartására szolgáló szerek;
3. A női szeméremajkak szépitésére alkalmas szerek;
4. A vulva bővítésére és szűkítésére szolgáló szerek;
5. A tulbő havifolyás megállítására szolgáló szerek;
6. A kimaradt havifolyás megindítására alkalmas szerek;
7. A nő kielégülését szolgáló szerek;
8. A fogamzást megfiúsító óvszerek;
9. A termékenységét előidéző szerek stb. stb.

A varázsszerek receptjei:

1. A szenvedély felkeltésére szolgáló szerek;
2. Szerelmi porok;
3. Bűvös kenőcsök.

A tartalomjegyzékből helysüke miatt csak a rövid és főbb fejezetek címeit tudjuk közölni. — A könyv nagy alakban jelent meg, 95 oldalon és a kiadóhivatal, kizárólag az összeg előzetes beküldése ellenében azonnal szállítja.

Ára belföldön 200, portóra 12 lei mellékelendő. (Beküldhető postabélyegeken is). Külföldön ára: 10 Pengő, 50 Kc., 5 Márka. Külföldi megrendeléseknél közöljük, hogy a pénz hová fizethető be.

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Lupényi köszén lerakat

(volt Vas és Társa telepén)
Józsefváros, Pályaudvar ut és Zöldpázsit utca sarok. — Telefon 13-01.
Legjutányosabb árban házhoz szállít szalonszenet, kokszt és egyéb tüzelőanyagot. (10)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal
Todorov Pál
hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

**Alkalmi
ajándékokat**
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumoni
órák és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Brummerton-Boy

Telefon 17-24

Timișoara I. Str. Mercy 1.

Elintéz mindent gyorsan és pontosan
Utlevél és Vizum iroda

Állandó kurirszolgálat

Károlyi József

uri fodrász, manikűr
Timișoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

A Bánátnak legnagyobb, legversenyképesebb fa-, rózsza és szőlő-
oltványiskolája

az országszerte közismert és 1895-ben alapított

„MILL”

Tomnatic (Nagyősz) Temes megye. Tulajdonos: Buding Károly

Oltott gyümölcsfákban a legnemesebb

Diszbokrokban a legszebb

Sor és parkfákban a legmegfelelőbb

Tülevelűekben a legdiszesebb

Rózsák bármelyikében a legolcsóbb

Szőlőoltványokban a legmegbízhatóbb

borszőlő, csemege és lugasszőlő

Mélyen leszállított árak, árjegyzék kíváncsra ingyen. [15]

Csehslovákiai olvasóink figyelmébe!

Közöljük olvasóinkkal, hogy dacára a fennálló devizakorlátozásoknak, a Csehslovák Nemzeti Bank újságok és folyóiratok előfizetésére a pénzkivitel engedélyezte. Az előfizetést tehát bármely csehslovák postahivatal azonnal továbbítja.

Lapunkra így újlag előfizetést nyitunk és kérjük olvasóinkat, hogy előfizetési díjukat sziveskedjenek postán, úgy mint a múltban, közvetlen a kiadóhivatal címére (Timișoara, II. alea Dumbravei, 54. szám) feladni. A pénz beérkezése után a lapot nyomban meg fogjuk indítani. Ugyanígy uton rendelhetők meg a lapban hirdetett összes könyvek is! Előfizetést negyedévnél kevesebb időre nem veszünk fel. Előfizetési ár: egynegyed évre Kc. 40, portó 5 kor.; fél évre Kc. 75, portó 10 kor. Egy egész évre az előfizetési díj 150 kor. portómentesen. Egész évi előfizetőknek a lapban hirdetett bármely könyv közül 1 darabot díjmentesen küldünk, csupán ajánlott portóra mellékelendő Kc. 8.50. Lapunk múlt évi I. féléves kötete, füze, komplett összeállításban 40 Kc. portó 5.50. Megrendelésnél olvasható, pontos címet kérünk közölni.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)